

393. dicséret

Ne csüggedj el, kicsiny sereg

Dallam: 68. genfi zs. Strasbourg, 1525. Szöveg: Michael Altenburg (1584-1640)

Fordító: Csomasz Tóth Kálmán (1902-1988)

Allegro (♩=85)

OSVÁTH Viktor, 1966

1. Ne csüg-gedj el, ki - csinyse-reg, Ha rád zú-dul vad el - le-ned, Hogy vég-képp
2. Él az Úr, áll í - gé-re - te: Ör - dög, s vi-lág min-den cse-le Meg - szé - gye -

öz - sze - tör-jön; Bár el-pusz-tí - tá - sod-ra tör, Gond, ké - tel - ke - dés mit gyö - tör?
nül mi - raj - tunk! Vé - lünk az Úr, mi ő - ve - le, Vég - te - len az ő e - re - je:

Nem lesz ez így ö - rök - kön! Bíz - zál, ü-gyed az Is - te - né, Né - pét ő el nem
Győ - zel - met kell a - rat - nunk. Krisz-tu-sunk, se - gélj, el ne hagyj, Párt fo-gónk vé-gig

ej - te - né: Ő áll majd bosz-szút ér - ted; Ő ál - lít Ge - de - ont mel-léd,
te ma-radj: Ol - tal-mazz ne - ved ál - tal, Hogy, mint hű nyá-jad, te - ne - ked

Ál - ta - la har - cod-ban meg-véd, Szent i - gé - jét és té - ged.
Zeng - hes-sünk di - csé - re - te - ket Víg, bol - dog hál' - a - dás - sal!